I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE RADY (EÚ) 2021/774

z 10. mája 2021,

ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 389/2012 o administratívnej spolupráci v oblasti spotrebných daní, pokiaľ ide o obsah elektronických registrov

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 113,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([1]),

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) Článkom 19 nariadenia Rady (EÚ) č. 389/2012 ([3]) sa členským štátom ukladá povinnosť viesť elektronické registre povolení pre hospodárske subjekty a daňové sklady, ktoré sú zapojené do prepravy tovaru podliehajúceho spotrebnej dani v režime pozastavenia dane.

(2) Smernicou Rady (EÚ) 2020/262 ([4]) sa rozširuje využívanie počítačového systému podľa rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/263 ([5]), ktorý sa v súčasnosti využíva na dohľad nad prepravou tovaru podliehajúceho spotrebnej dani v režime pozastavenia dane, aj na dohľad nad tovarom podliehajúcim spotrebnej dani, ktorý bol uvedený do daňového voľného obehu na území jedného členského štátu a následne prepravený na územie druhého členského štátu, aby bol dodaný na podnikateľské účely.

(3) Aby mohol počítačový systém riadne fungovať a zabezpečovať uchovávanie úplných, aktuálnych a správnych údajov, treba zmeniť rozsah pôsobnosti článku 19 nariadenia (EÚ) č. 389/2012 s cieľom stanoviť informácie, ktoré by členské štáty mali uvádzať v elektronických registroch v súvislosti s certifikovanými odosielateľmi a certifikovanými príjemcami, ktorí tovar podliehajúci spotrebnej dani prepravujú len príležitostne.

(4) Keďže cieľ tohto nariadenia, ktorým je určenie informácií, ktoré by členské štáty mali uvádzať v elektronickýcj registroch v súvislosti s certifikovanými odosielateľmi a certifikovanými príjemcami, ktorí tovar podliehajúci spotrebnej dani prepravujú len príležitostne, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov potreby harmonizovať fungovanie počítačového systému a uľahčiť boj proti podvodom ho možno

([1]) Stanovisko z 29. apríla 2021 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).
([2]) Stanovisko z 27. apríla 2021 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).
([3]) Nariadenie Rady (EÚ) č. 389/2012 z 2. mája 2012 o administratívnej spolupráci v oblasti spotrebných daní a zrušení nariadenia (ES) č. 2073/2004 (Ú. v. EÚ L 121, 8.5.2012, s. 1).
([4]) Smernica Rady (EÚ) 2020/262 z 19. decembra 2019, ktorou sa ustanovuje všeobecný systém spotrebných daní (Ú. v. EÚ L 58, 27.2.2020, s. 4).
([5]) Rozhodnutie Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2020/263 z 15. januára 2020 o informatizácii prepravy a kontroly tovaru podliehajúceho spotrebnej dani (Ú. v. EÚ L 58, 27.2.2020, s. 43).

lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa.

(5) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady, ktoré sú uznané Chartou základných práv Európskej únie, najmä právo na ochranu osobných údajov. Vzhľadom na obmedzenia stanovené v nariadení (EÚ) č. 389/2012 spracovanie takýchto údajov, uskutočňované v rámci tohto nariadenia, neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné a primerané na účely ochrany legitímneho fiškálneho záujmu členských štátov.

(6) V súlade s článkom 42 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 ([6]) prebehla konzultácia s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov.

(7) S cieľom zosúladiť dátum začatia uplatňovania tohto nariadenia s dátumom začatia uplatňovania ustanovení smernice (EÚ) 2020/262 o automatizácii prepravy tovaru podliehajúceho spotrebnej dani, ktorý bol uvedený do daňového voľného obehu na území jedného členského štátu a ktorý bol prepravený na územie druhého členského štátu, aby bol na území tohto druhého členského štátu dodaný na podnikateľské účely, a s cieľom ponechať členským štátom primeraný čas na to, aby sa pripravili na zmeny vyplývajúce z tohto nariadenia, by sa toto nariadenie malo uplatňovať od 13. februára 2023.

(8) Nariadenie (EÚ) č. 389/2012 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

V článku 19 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 389/2012 sa dopĺňajú tieto písmená:

„l) v prípade certifikovaných odosielateľov, ktorí zasielajú tovar podliehajúci spotrebnej dani len príležitostne, uvedených v článku 35 ods. 8 smernice (EÚ) 2020/262, množstvo tovaru podliehajúceho spotrebnej dani, totožnosť príjemcu v členskom štáte určenia a obdobie, počas ktorého je dočasná certifikácia platná;

m) v prípade certifikovaných príjemcov, ktorí prijímajú tovar podliehajúci spotrebnej dani len príležitostne, uvedených v článku 35 ods. 8 smernice (EÚ) 2020/262, množstvo tovaru podliehajúceho spotrebnej dani, totožnosť odosielateľa v členskom štáte odoslania a obdobie, počas ktorého je dočasná certifikácia platná.“

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 13. februára 2023.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 10. mája 2021

Za Radu
predseda
J. BORRELL FONTELLES

([6]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).